

РЕШЕНИЕ

№ 3236

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8931** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 и чл. 124 от Закона за държавния служител във вр. с чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Г. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], против Заповед № 4242/26.08.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, след като служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата се твърди, че въпреки, че е упражнил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, неправилно, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДС е прекратено служебното му правоотношение за заеманата длъжност. Счита последната за незаконосъобразна поради нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Сочи, че неправилно предизвестие е било получено и заповедта е била издадена в срока на ползване на отпуск по болест с болничен лист. Счита това нарушение за отменително основание. Счита още, че независимо от упражненото право на пенсия от държавния служител, административният орган може да не извърши прекратяване на правоотношението, като последното е в нарушение на целта на закона. В заключение иска от съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и се представлява от адв. П., който поддържа жалбата, не претендира разноски.

Отвратната страна - директорът на Агенция „Митници“, в съдебно заседание не се представлява. В с.з. се представлява от юриск. Г., която изразява становище, като

счита жалбата за неоснователна и недоказана. Иска съдът да потвърди оспорената заповед, като претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, както и доводите и изразените от страните становища, прие за установено следното:

Издадена е оспорената в настоящото производство Заповед № 4242/26.08.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, след като служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

На 05.08.21 г. на жалбоподателя е връчено предизвестие за прекратяване на служ. правоотношение /л. 16/.

По делото е безспорно, видно от справка от НОИ /Л. 225/ че към момента на издаване на заповедта жалбоподателят Г. има навършена съответна пенсионна възраст и осигурителен стаж и е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 04.07.2018 г.

Заповедта е връчена на Г. срещу подпис лично на 27.08.2021 г., като жалбата е в срок, подадена на същата дата.

Няма спор и, че към момента на връчване на заповедта, жалбоподателят, видно от болничен лист /л. 226/ е ползвал отпуск по болест, при амбулаторен режим на лечение, считано от 26.08.21 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в установения от закона срок, от надлежна страна-адресат на акта, против годен за обжалване индивидуален административен акт, с който се засягат правата и законните интереси на неговия адресат, пред надлежния съд, поради което е допустима за разглеждане по същество.

По същество жалбата е неоснователна.

Нормата на чл. 106, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител дава възможност на органа по назначаването едностранно да прекрати съществуващо служебно правоотношение, когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Орган по назначаването е директорът на Агенция „Митници“, който именно е прекратил служебното правоотношение на Г., поради което оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Възражението, направено в жалбата, че заповедта не е надлежно подписана, е оттеглено в с.з. от проц. представител на жалбоподателя.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не се съдържа изискване за излагане на мотиви при прекратяване на служебното правоотношение. По силата на тази норма издателят на заповедта е длъжен да постанови акта си, като посочи правното основание за прекратяване на правоотношението, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Тези изисквания са спазени, видно от съдържанието на оспорената заповед. Вярно е, че в оспорената заповед не е посочено, че заповедта може да се обжалва пред АССГ в 14-дневен срок. Последното обаче не е съществено нарушение, защото от една страна разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не поставя такова изискване към съдържанието на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, на второ място защото в тези случаи нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК дава възможност жалба против заповед за прекратяване на служебното правоотношение да се подаде в по-дълъг срок-двумесечен, и на последно място,

защото въпреки непосочването на приложимия ред за оспорване, Г. е упражнил правото си на жалба и то в установения от закона срок.

В случая посоченото правно основание съдържа в себе си и обуславящото го фактическо обстоятелство, поради което не е необходимо излагането на други мотиви. Видно от специалния закон, законодателят е уредил в цитираната разпоредба материалноправните предпоставки за упражняване на едностранното потестативно право на органа да прекрати служебното правоотношение. Органът по назначаване, респ. по освобождаване е спазил изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 пр. първо от АПК, като е посочил правното основание, на което прекратява служебното правоотношение. Освен това, в случая съдът не е лишен от възможността да извърши преценка на наличието на фактите, послужили като основание за издаване на оспорваната заповед. Безспорно се установява, че към датата на издаването на заповедта за жалбоподателя е било налице условието на закона, а именно: придобито и упражнено право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 04.07.2018 г., т.е. далеч преди издаване на процесната заповед. Следователно са осъществени материално - правните предпоставки на разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на Г.. Възражението на жалбоподателя, във вр. с ползването на отпуск по болест към момента на издаването на заповедта е ирелевантно по отношение на спора, понеже липсва някакво специално изискване в ЗДСЛ в такива случаи за отлагане на издаването ѝ, още повече, че адм. орган не е бил надлежно известен за това обстоятелство. Спазена е и целта на закона, която безспорно е осигуряване на нормално функциониране на администрацията и обезпечаването ѝ по съответния ред с административни кадри, вкл. и посредством освобождаване на пенсионираните служители, което да даде възможност за назначаване на други лица, отговарящи на съответните законови изисквания, които да не са упражнили правото си на ползване пенсия.

По така изложените съображения жалбата против оспорената заповед следва да се отхвърли като неоснователна. Налице е искане за присъждане на разноски и такива следва да се присъдят в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], против Заповед № 4242/26.08.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл;

ОСЪЖДА Г. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Агенция „Митници“ сума в размер на 100 /сто/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: